

[Finansministeren.]

førselsudvalg, og vi nåede dengang frem til, at der kunne foregå en overførsel — ganske vist ikke, som man nu taler om det, over Skagerrak, men ned gennem Norge og Sverige og så, oppe ved Helsingør, over til Danmark. Men projektet blev ikke til noget bl. a. på grund af en del modstand i Norge. Om nu stemningen er stærkere i Norge for, at der skal ske en overførsel, ved jeg ikke, men der er i hvert fald sket det teknisk nye, at kraften kan føres over, eller jeg må hellere sige under Skagerrak — noget, man ikke var sikker på dengang. Hvorvidt elektricitetsværkerne igen er begyndt at tale om sagen, kender jeg ikke, men skulle de komme til os, er vi meget villige til at tage spørgsmålet op.

De ærede medlemmer hr. Alfred Jensen og hr. Aksel Larsen kunne ikke støtte dette forslag om optagelse af et lån. Selve motiveringen for, at de ikke kan gå ind for lånet, kunne jeg være særdeles tilfreds med. De mente, at vor økonomi var så god og statsfinansernes stilling så gunstig, at vi nok kunne klare opgaverne selv. Jeg takker for denne kompliment. Det er ikke altid, man får komplimenter fra de ærede medlemmer, og jeg må vel særlig være glad for, at de i fællesskab kunne fremføre denne kompliment trods den krigstilstand, de ærede medlemmer er i. Men når man altså mener, at vi kan klare opgaverne selv, så er det rigtigt nok, at vi kan klare en del investeringer selv, men man kan ikke bestride det faktum, at jo mere fremmed valuta der bliver til rådighed, des større investeringer kan vi klare, og jeg kan egentlig ikke begribe, at de ærede medlemmer ikke skulle være interesseret heri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Per Hækkerup: Under forhandlingen har der fra venstres og de konservatives side været ytret ønske om, at lovforslaget blev henvist til finansudvalget. Selv om vi i regeringspartierne har haft visse ønsker om at få lovforslaget henvist til et særligt udvalg, vil vi gerne vise vor venlige imødekommenhed over for oppositionen, og jeg skal derfor

foreslå, at lovforslaget henvises til finansudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Første behandling findes i tidenden sp. 353, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 117).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Axel Ivan Pedersen): Den betænkning, der foreligger fra indfødsretsudvalget, omhandler, som man vil se af de af indenrigsministeren og udvalget i forening stillede ændringsforslag, et betydeligt større antal ansøgere end det oprindelige lovforslag, på hvilket der var opført 158. Dette har sin naturlige årsag i, at der under lovforslagets behandling er fremkommet et stort antal ansøgninger, som ikke kunne nå at blive medtaget på lovforslaget, eller som måtte behandles i udvalget, forinden noget sådant kunne ske. Disse ansøgere udgør i alt 315 personer og omfattes af ændringsforslagene nr. 1 og 2. Vedtages disse ændringsforslag og selve lovforslaget, vil der i alt kunne meddeles indfødsret til 473 ansøgere, hvortil kommer et ikke nærmere bestemt antal bipersoner som børn af de pågældende. Derudover har udvalget behandlet 18 ansøgninger og givet afslag i 14 tilfælde og udsat 4 sager til nærmere undersøgelse.

Jeg vil gerne takke den højtærede indenrigsminister og ministeriets embedsmænd for et behageligt samarbejde i udvalget; det har haft stor betydning for dettes arbejde.